

ANGELUS

28.

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

Vydává P. Jan FRANTA pro vnitřní potřebu farnosti

10. července 2011 – 15. NEDĚLE V MEZIDOBÍ

O SVATÝCH ČTYŘICETI MUČEDNÍCÍCH SEBASTIJSKÝCH

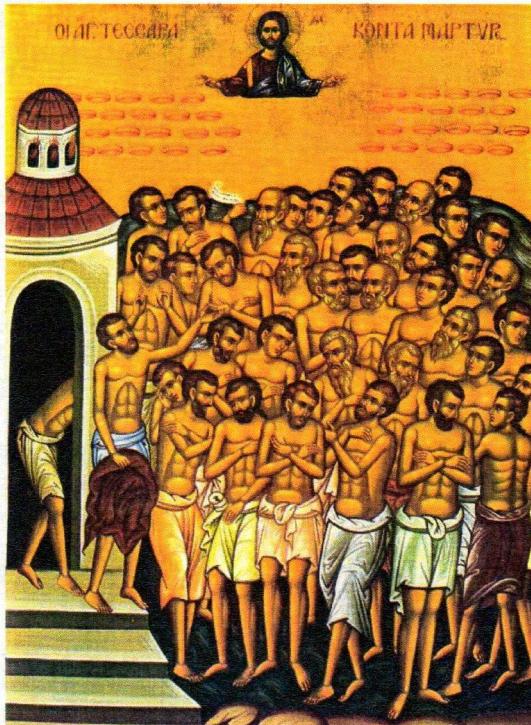
Karel Schulz

Draží bratři a sestry, prožíváme opravdu krásné a teplé dny, za které musíme být Bohu vděční, obzvláště proto, že nám v nich dopřává také volno na zotavenou. Do letních dnů vám přeji ochranu Boží a k duchovnímu osvězení a případně i tělesnému zchlazení, předkládám následující článek.

Za časů Licinia, císaře krvoříšežného a odpůrce Církve, pomazaného Satanem, bylo znovu vydáno nařízení, aby všechny vojenské posádky opět začaly obětovat bohům pohanským, neboť Licinius Východ'án byl tak rozpálen proti Konstantinovi, jehož říše se chtěl zmocnit, že i přijaté křesťanství se mu stalo odporným a neváhal své císařství zpohanštít, aby z moci d'áblovy svět západní dobyl. K tomu však též vojsko zpohanštělé potřeboval, a proto nejprve k vojsku se obracel. Tábořila pak v městě Sebastii na Pontu legie nad ostatní proslulá udatností a v ní oddíl Čtyřiceti, kteří byli ze všech nejstatečnější. A dáno tomu oddílu jméno Blesk a těch Čtyřicet byli křesťané.

Když jim byl oznámen císařský rozkaz, odkládala celá legie zbraně, chystajíc se k oběti, toliko Čtyřicet zůstalo v šiku, neboť pravil k nim vůdce: „Bude nám nyní asi nutno pro Krista do bitvy jít.“

Leč dosud je nechali s pokojem a náměstek psal o věci císaři. Ten nejprve rozkázal lstí se duši zmocnit. A tak, právě když čekali tresty nejpoutnější, déšť pochval se na ně snesl. Zatím co byli připraveni na hanbu a zbaveni odznaků,



přeložení do močálovitých krajin na okraji Říše, odkud lze ze stanů jen nepřítele viděti, císař, znovu za nejstatečnější vojny své je prohlásiv, nabízel hodnosti, propuštění ze služby, ornou půdu v dobytých zemích, trvalou ochranu pod svým purpurem. Že ví, co pro něho zkusili, a nyní že tedy čas odměn nastal. Ať sami si určí, co jim má dát, všechno on pro ně učiní, již dávno že celému vojsku je za příklad statečnosti dává, nyní že i příkladem odměn je učiní.

A sotva tento list, v němž jejich korouhev nad jiné byla povýšena, jim byl přečten, již opět dán rozkaz k oběti. Leč ještě ani oltář nebyl podpálen, když nejstarší ze Čtyřiceti jménem Kvirion, před ně se postaviv, takto promluvil: „Marně, ó bratři, marně nás sem k oběti přivedli, marně se nám odměny nabízejí. Po celý život tím, co hanbu plodí, učili jsme se pohrdat. Dosti již jsme pro císaře vytrpeli, útrapy, válečné trýzně, rány, hlad, úpaly sluneční, třeskuté mrazy, nesmírné pochody a nesčíslně bitev pro císaře zakusivše. Nyní tím více pro vladaře nebeského podstoupíme, zšikováni svatým pánum archandělem Michaelem pro prapor Světla v manipul Ježíše Krista. Mnohá vyznamenání, mnohé odměny se nám nabízejí, kéž však jen jediné jsme žádostiví: to koruny odměny věčné.“ To místo oběti vyslechnuvše, posíleni se rozešli. Náměstek pak znova žádal císaře o rozkaz, sám pohnut jejich statečností a znova v listě zdůrazňuje, co vše pro imperátora vytrpeli. Ale císař, kterého ušlechtilost nepřítele tím k většimu vzteknu rozpalovala, naráz všech Čtyřicet k mukám odsoudí.

Ramena, která dříve nosila štit, nyní na kost jsou obnažena, ruce, nosící dříve meč, okovy nyní jsou sepjaty a jizvy z bitev od jizev mrskání nelze již rozeznat. Bylo to právě v temný zimní čas, v nejukrutnější čas Pontu a mráz, spadnuvší z hor arménských, drtil krajinu, která byla zsinalá. Úděsný mráz, plížící se z půlnocních pustin, dávil vše živoucí a zkroutil mrtvoly pouliční. Ledovatél v krvi a oči pokrýval popelem. I rozkázel vladař, aby byli v noci vyvedeni do otevřeného dvora městských lázní a nazí postaveni na zamrzlou vodní nádrž, neboť k strašné smrti mrazem je odsoudil. Aby se pak některý odpadliktvím mohl zachránit, kázal vladař lázeňské síně kolem dvora svůdně vyhřát; uprostřed rozkošného tepla stoly s lahodným vonícím masem, vínem a ovocem byly připraveny a za zpěvu poloopobněných kytaristek zde rozmařili hodovníci k veselému sympoziu zasedli. Z ledové nádrže pak vedlo mramorové schodiště přímo do hodovní síně. A tak v onu noc obraz světa s mučedníky uprostřed byl dokonale přípraven.

Byl právě svatý čas čtyřicetidenního postu i poznalo Čtyřicet mučedníků, že právě v tento čas si je k své oslavě vyvolil Pán; čtyřicet dnů se postil Eliseus Prorok, čekaje Boha a čtyřicet dnů náš přeslavný Pán člověčenství krušil v požehnaném lačnění a andělé pak sestoupili a sloužili Jemu. Touto vzpomínkou roznízeno Čtyřicet vojínů s mnohým pěním žalmů se připravovalo na ukrutnou smrt.

Kolem nich hodování, u nich po Pánu žízeň a hlad. Kolem nich filosofování opilců nad krátery černého vína, u nich klesající tvář znova pozdvížena při vyslovení Svatého Jména. Kolem nich lahodné teplo, vybrané hody a anakreolská

krásá žen podkasaných, u nich třesutý mráz, vytí ledové vichřice, nahota těla na smrt odsouzeného.

Strašlivá zima již spálila údy a oni leží, přitisknuti k sobě, pod rubášem šedého mrazu. Rány po mučidlech jsou obaleny krvavými růžemi ledu, úděsnými vředy podrytými jiním, v hasnoucích očích stydne poslední vidění světa. Kůže přimrzla k ledové koře a odtržena sžírávě pálí. Chvílemi na hradbu smrtí kolem nich vystoupí veselý zástup hodovníků s pištci a láká je dovnitř. Tu zohavenými pahýly si zastírají v pláči oči a uši, volajíce: Ježíš! Ježíš! Ježíš! Dál jsou ohlodávání zimou, která se do nich zakusuje zuby jehelnatými.

Tu vojín, který stál nad nimi stráž, sám pohan, pozdvihнул oči k nebi, aby poznal hodinu hlídky podle běhu hvězd, spatřil náhle nebe se otevřít úzkým pruhem a z tohoto průduchu světla vyletovali a snášeli se dolů andělé, z nichž každý nesl přeskouvací korunu. I vztyčil voják obě ruce k nebi a jat strašnou hrůzou křičel: „Bůh křesťanů přichází, Bůh křesťanů přichází!“ A padl na kolena a klaněl se.

Andělé se pak blížili. Zakryl si nejprve oči ze strachu, aby neoslepl, ale když pak znova se odvážil pohlédnout k nebi, sčetl, že třicet devět je korun a třicet devět andělů je nese. Řekl si pohan: „Mužů je čtyřicet, ale třicet devět je korun.“

Neboť - ač žalno to říci - jeden z nich, tolik již vytrpěv, přece jen zradil. Všechna muka dříve zakoušená, v nic jsou obrácena, pro d'ábla trpěl. V poslední chvíli, nemoha snášet již smrtelnou trýzeň mrazu, že oheň víry v něm dohořival, doplížil se k lázním a s jásom služebník nevěrný byl přijat. Omdlévajícího věnčí, tribunem nazývají, ihned do teplé lázně vedou, do koupele osvěžující. Leč jakmile vstoupil z mrazu do teplé vody, puklo mu srdce a rázem skonal, zčernav po celém těle. O duše křesťanská, zde s největší pokorou rozjímej!

Leč místo něho jiný byl od Boha povolán. Pohanský vojín, vida útek zbabělce a příchod andělů, bleskem víry je osvícen. Rychle se sebe trhá šat i zbroj, vstupuje nahý mezi mučedníky, stále své vidění maje před očima. Nad všechna muka Boha velebí, pro Ježíše Krista chce trpěti, třesutým mrazem již lámán přijímá šat svatební a polibky míru ze stydnoucích rtů druhů kolem umírajících. Když pak i jeho začala muka půlnocní zimy ohlodávat a szírala jej již až do morku kostního, hle, opět se nebesa otevřela a anděl čtyřicátý se dolů snášel.

Tak jako za zimních nocí, když slyšíš slabě zvučet stříbrný vysoký tón hvězdný, a tak jako slova, která jsi nikdy neslyšel, náhle se vyslovují sama v srdce úkrytech, a tak jako když ze všech nejkrásnější, přelíbezná vzpomínka na Pannu Nejsvětější padá a padá a padá na tvoji duši a citlivě když se dotkne tvých očí nejspanilejší obraz krajiny rajské na sklonku dne a jako když tvé prsty s nesmírnou bážlivostí se dotknou hladiny vod, v nichž se zrcadlí nebe, ševelí křídla, ševelí křídla andělů temnotou noční blíž k tobě, blíž, vojíne hodiny poslední, který ten slabý a lehký zvuk slyšíš víc než hlučné ozvěny z hodovních síní, kde lázeň je rozžhavena. A veliká cesta hvězd jde až k tvým chodidlům na cestách bídy a obloukem stoupá až k nebi.

Rozlícený vladař kázal ráno přelámat mrtvým na potupu údy a na káře odvézt všechny na místo popravní k spálení. A poznali, že slabě ještě žije nejmladší ze

Čtyřiceti, Milithonos jménem. V městě pak bydlila jeho staříčká matka, a měla tudíž bolest mateřská více zla než mučení učinit, neboť doufali, že co muka nedovedla, slzy matky dosáhnou. Ale k tělu jedináčka přivedena, křesťanka radováním se, d'ábla přemohla. „Jen ještě maličko trp - synáčku - maličko ještě“, tak ho napomíná. Katané zděšení ustoupili a matka sama tělo synovo na káru popravní naložila. A tak výchni korunu slávy nebeské dosáhli, u trůnu Kristova se poklonili a své zbraně složili u nohou Jeho Přesvaté Matky, královny vojska rajského. Dopřejž nám to nebeský Pán! To je legenda o čtyřiceti mučednících sebastijských svatých.

z časopisu Te Deum

97. NÁSLEDUJ PÁNA JEŽÍŠE, NEJKRÁSNĚJŠÍ VZOR VŠECH CTONOSTÍ

285. Kterými slovy nás Pán Ježíš vybízí k následování?

Pán Ježíš nás vybízí k následování těmito slovy: „Chce-li kdo za mnou přijít, zapří sebe sám, vezmi svůj kříž a následuj mne!“ (Luk. 9, 23)

286. Které ctnosti zvlášť velebil Pán Ježíš v horském kázání?

V horském kázání Pán Ježíš zvlášť velebil ctnosti, které jsou obsaženy v osmeru blahoslavenství:

1. Blahoslavení chudí duchem, neboť jejich je království nebeské.
2. Blahoslavení tiší, neboť oni dostanou za úděl zemi.
3. Blahoslavení lkající, neboť oni budou potěšeni.
4. Blahoslavení, kteří lační a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni.
5. Blahoslavení milosrdní, neboť dojdou milosrdenství.
6. Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou viděti Boha.
7. Blahoslavení pokojní, neboť oni budou slouti synové Boží.
8. Blahoslavení, kteří trpí příkoří pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské. Blahoslavení jste, když vás budou pro mne tupit a pronásledovat a mluvit všechno zlé lživé proti vám. Radujte se a plesejte, neboť vaše odplata je hojná v nebesích. (Mat. 5, 3-12)

Následuj Pána Ježíše! - „Příklad zajisté dal jsem vám,“ říká Pán Ježíš nám všem. (Jan 13, 15) Vybízí nás, abychom jej následovali. „Zapří sám sebe!“ Máš si odpírat to, co vede ke hříchu. „Vezmi svůj kříž!“ Je to práce, bolest, zármutek, křivda a vůbec všechno, co tvé povinnosti k Bohu a k bližnímu vyžadují, nebo co Bůh sesílá, a je ti to snad obtížné. Nejvíce se uč od Pána Ježíše pokoře, neboť pokora je strážkyní všech ctností. Častěji se modlívej: „Ježíši tichý, srdce pokorného, učiň srdce mé podle srdce svého!“

Osmero blahoslavenství. - „Blahoslavení“ znamená: Blažení, velmi šťastní již zde na zemi a zvlášť po smrti v nebi.

„*Chudí duchem*“ jsou majetní, kteří užívají svého majetku podle Boží vůle.

„*Tiší*“ jsou pokorní, nenároční, skromní. Přemohli v sobě pýchu, nehledají slávu, žijí tichým životem. S jinými jednají přívětivě a příkoří snášejí trpělivě.

Takový byl i Pán Ježíš za svého pozemského života „tichý a srdce pokorného.“ (Mat. 11, 29)

„*Lkající*“ jsou ti, kteří litují svých hříchů a rmoutí se nad mravním i hmotným neštěstím jiného a svůj kříž nesou trpělivě jako pokání za hřichy své i jiných.

„*Lační a žizní po spravedlnosti*“ ti, kteří se horlivě přičítají plnit, co Bůh přikazuje a usilovně se snaží žít stále v milosti posvěcující.

„*Milosrdní*“ jsou ti, kteří ze slitovné lásky pomáhají bližnímu v duchovních i tělesných potřebách.

„*Cistého srdce*“ jsou ti, kteří se zcela chrání hřichů, zvlášť pak zachovávají stud a mravní čistotu v myšlení, v pohledech, v řeči a chování.

„*Pokojní*“ jsou ti, kteří se snaží žít s ostatními v míru, pokud je to bez hřichu možno, usmířují rozvaděné a snaží se šířit kolem sebe pokoj.

„*Trpí pro spravedlnost*“ ti, jež pro Krista a křesťanskou víru trpí a kdo ochotně pro Krista obětují majetek, zdraví i život.

*

Následuj svůj nejlepší vzor - Pána Ježíše, co nejvěrněji! Abys to dovedl, uvažuj, jak asi by Pán Ježíš mluvil a co by dělal, kdyby byl na tvém místě. Pán Ježíš to od tebe chce! I tobě říká: „Následuj mne!“ Abys věděl, jak to máš dělat, čti denně alespoň něco z evangelia a také knížku blahoslaveného Tomáše Kempenského „O následování Krista“, která je po Písmu svatém nejrozšířenější knihou na světě.

98. BUĎ S PÁNEM BOHEM

Začínej s Pánem Bohem každý den! Když je ráno čas k vstávání v hodinu pevně stanovenou, udělej svatý kříž a vstaň bez prodlení. Pomodli se ranní modlitbu, vzbuď při ní dobrý úmysl a zajdi si, je-li to možné, i ve všední den na mši svatou spojenou se svatým přijímáním. Není-li to možné, ucti Pána Ježíše ve svátosti oltární alespoň návštěvou nebo vzpomínkou. Svaté ráno - červánky svatého dne.

Pracuj s Pánem Bohem ve svém povolání! Promysli svou práci dobře, začni rychle, pracuj pilně! Obnov při práci dobrý úmysl, zvlášť když je obtížná a namáhavá. Pracuj jako služebník dobrý a věrný svědomitě! Bůh se dívá, Bůh odplatí. Na poli, byť nejcizejším, sobě pracuješ!

Osvěžuj se s Pánem Bohem! Vděčný před jídlem a po jídle děkuje Bohu. Rozumný si dopřává osvěžení tak, aby se posilnil k další práci. Prozírávý používá odpočinku i k potřebnému sebevzdělání. Opatrný se varuje mravně nebezpečných zábav. Svatý se raduje vždycky v Pánu. (Filip. 4, 4)

Trp a snášej s Pánem Bohem, co je ti těžké, smutné a bolestné. Říká se: „Není domečku bez křížečku.“ Zapři sám sebe, vezmi na sebe kříž práce, bolesti a jdi odevzdán do vůle Boží trpělivě za Pánem! Z trpělivosti blaho ti vzejde.

Den s Pánem Bohem končí večerní modlitbou. Nejdůležitější část večerní modlitby je zpytování svědomí s dokonalou lítostí a s upřímným předsevzetím. Nezapomeň vykonat také duchovní svaté přijímání a modlitbu za šťastnou smrt. Znamením kříže se odevzdej pod ochranu Boží.

Prožívej týden s Pánem Bohem. V den sváteční „pozdvihni se duše z prachu, zalet’ k rajským končinám!“ Ať bez důležité příčiny není pro tebe žádný sváteční den bez mše svaté. Pokud možno přistup každou neděli i k svatému přijímání. Jaký den nedělní, takový den poslední. Pátek, památný den smrti Páně.

I ostatní přikázané dny svět církevním postem! Považuj tento předpis za vyznání víry a za důtklivé povzbuzení k postu duchovnímu.

Bud' živ s Pánem Bohem v posvěcující milosti! Pozor na všední hříchy zcela vědomé a dobrovolné! Zvlášť pamatuj: Raději zemřít než těžce hřešit! Nedej se svádět špatným příkladem a klamnými slovy. Drž se v pokušení Boha a odoláš. Smířuj se pravidelně s Bohem dobrou svatou zpovědí a pokládej si za čest přicházet co nejčastěji ke stolu Páně. „Pamatuj na svého Tvůrce za dnů mladosti své!“ (Kaz. 12, 1) Dobrými skutky skládej si poklad pro nebe! „Bud' věrný až do smrti“ (Zjev. 2,10) a živ budeš s Pánem Bohem na věky.

Farní tábor 2011 v Budišově nad Budišovkou:

Následující děti jsou přihlášeny na farní tábor:

Sedláčková Monika, Žemlová Aneta, Škarupová Klára, Žemla Martin, Cahelová Veronika, Dostál Michal, Váhalova Terezie, Šnejdrlová Eliška, Trčka František, Trčková Eliška, Cahelová Klára, Hýža Jan, Horáková Veronika, Vaculová Gabriela, Frydrychová Adéla, Novotný Aleš, Novotný Radim, Váhalová Hana, Žemlová Zuzana, Janečková Kristýna, Drábková Anna Marie, Vacula David, Drozdová Sára.

Připomínáme několik informací pro děti, které jedou s námi na tento tábor.

Předání a registrace dětí na místě:

Prosíme rodiče, aby děti na tábor dopravili v **pondělí 1. 8. do 9:30 hodin.**

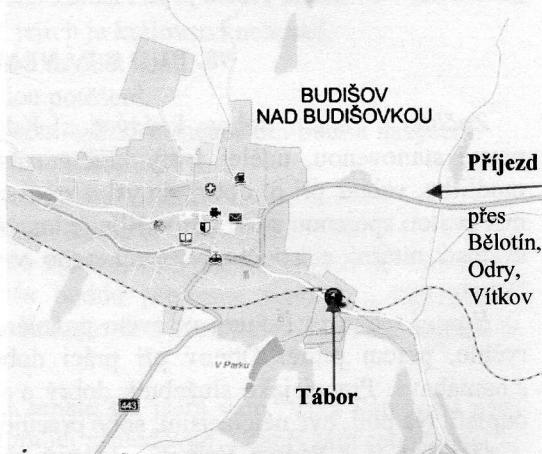
Zahájení tábora: v 10 hodin.

Ukončení tábora slavnostním obědem a předání dětí: **neděle 7. 8. v 12:00 hodin.**

(Pro děti si prosím přijed'te.)

Cena: 1 500,- Kč. Ministranti a pravidelné zpěvačky ve schóle mají tábor zdarma, ministranti, kteří za svou službu dostávají pravidelně odměnu, tak budou platit polovinu, děti, které chodily do náboženství pravidelně dostanou slevu 300,- Kč.

S sebou: spacák, prostěradlo, věci osobní hygieny (ručníky, mýdlo, pastu, kartáček, opalovací krém...), oblečení i pro případ chladného počasí, plavky (plavací pomůcky), pláštěnku, přezůvky, náhradní obuv, gumáky, baterku,



zdravotní průkaz, prohlášení o bezinfekčnosti ne starší 3 dnů, potřebné léky, kapesné, psací pomůcky.

Co nechat doma: MOBIL, počítač a nudu.

Celý tým se na vás těší.

Zároveň bychom chtěli požádat vás všechny, kteří byste byli ochotni přispět právě na tento tábor nějakým věcným darem. Stravovat se budeme sice obědy z tamní kuchyně, ale snídaně i večeře si budeme chystat sami.

Pout' ke svaté Anně do Staré Vody:

Zveme všechny na letošní už sedmou pěší pout' ke sv. Anně do Staré Vody. Více informací o pouti najdete buď na letácích, které byly k rozebrání v kostelích nebo na našich stránkách www.belotin-staravoda.ic.cz. Upozorňujeme všechny, že se nejpozději do 10. 7. musí nahlásit, abychom mohli zajistit nocleh a stravu. Pro ty, kteří s námi jít nemůžou jsme opět rozmístili „kasičky“, do kterých můžete (i anonymně) vhazovat na papírku napsané prosby ke sv. Anně. Rádi je za vás při pouti předneseme. Za pořadatele: Alena Andersová tel. 605 310 627 nebo andersova.alena@gmail.com.

Připomínáme poutníkům, kteří s námi chtějí jet do Staré Vody autobusem, že se mohou do neděle 17. 7. zapasat na listinu v kostele. Autobus vyjede ve 12:00 hod. z Poruby, dále do Hustopeč, Milotic, Špiček a Bělotína. Stát bude jen k nastoupení poutníku. Cena jízdenky je 100,- Kč, děti neplatí a pěší poutníci se s námi ze Staré Vody svezou zdarma.

Následující úmysly mší svatých jsou přeloženy na nové termíny:

Z termínu	Přeložení úmyslů mší svatých		Na termín
ne 17. 7.	Černotín	za Jaroslava a Antonii Rekovy, rod Humplíkovy a ž r	ne 7. 8.
ne 17. 7.	Bělotín	za + Josefa Maláta	ne 7. 8.
po 18. 7.	Hustopeče	za Františka Trefila, mžku, c r a DO	po 8. 8.
st 20. 7.	Černotín	za + Václava Cagaše 2 prarodiče a ž r	st 10. 8.
st 20. 7.	Špičky	za + Františka Randýska, rod, 2 bratry a DO	st 10. 8.
čt 21. 7.	Bělotín	za + staříčky Tomáše a Marii Vaculovy	čt 11. 8.
pá 22. 7.	Hustopeče	za Štěpánku Vinklárkovou, mžl, rod 2 str, ž a + r	pá 12. 8.

POŘAD BOHOSLUŽEB 10. 7. – 24. 7. 2011:

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 10. 7.	15. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	Hustopeče	8:00	k nedož 70 za Františka Kuchtu, + rodinu Kuchtovu, Vrbovu a dar zdraví
		Špičky	9:30	za Josefa Syptáka, s Václava, ž r a DO
		Bělotín	11:00	za farníky
V těchto dnech jsem na dovolené.				
Neděle 17. 7.	16. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	Hustopeče	8:00	za Zdislavu a Františka Rušarovy, živou a + rodinu
V těchto dnech jsem na dovolené.				
Sobota 23. 7.		Špičky	18:00	za Františka Pavlištíka a ž r
Neděle 24. 7.	17. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	Hustopeče	8:00	za Marii a Františka Váhalovy, Annu a Františka Škařupovy a Emila Olbricha a Václava Kelara
		Hluzov	9:30	za farníky
		Bělotín	11:00	za Žofii Šťastnou a DO

Měsíční sbírka: v Hustopečích 8 979,-Kč, ve Špičkách 2 711,-Kč, v Černotíně 4 800,-Kč a v Bělotíně 2 550,-Kč.

Na nedělní mše svatou 17. 7. jedte do okolních farností, jestliže u vás nedělní mše sv. není. Kdo by se neměl jak dopravit, dostává pro tuto neděli dispens od povinnosti účastnit se mše svaté.

V případě pohřbu nebo zaopatřování
se obracejte po dobu mé dovolené na faru do Hranic.

Telefon na faru do Hranic: **581 601 667**